

53. Ó, te dicső Jeruzsálem...

(D.365)

1. Ó, te di - cső Je - ru - zsá - lem, A - hol tisz - te - lik Is - tent,

Hol ö - rök - kön hang - zik fen - nen: Szent az Is - ten, szent, szent, szent!

Mi - kor le - szek én is már Fa - la - id közt szent pol - gár?

2. Amíg tart zarándoklásom A próbáknak idején,
És míg eljön elmúlásom, Sok ínséget tűrök én;
De az Úr erőt ada: Így leszek hitbajnoka.
3. Ó, miként kívánlak látni, Jézus, lelkem barátja!
Ottan Sálem szép virányin, Hol nincs könnynek hullása,
Ahol Isten nagyságát Látjuk, s fényes orcáját.
4. Jöjj el, és vezess örömmel Kézen fogva pásztorem!
Szenvedés után vezess fel Oda, hol vár szent honom,
Hol az életvíz fakad, Mely eloltja szomjamat.
5. Választottak szent hazája, Telve fénnel, örömmel,
Ha lelkemnek volna szárnya, Elrepülnék oda fel
Abba az új városba, Melynek Isten a napja.
6. De ha tovább kell maradnom A viharos tengeren,
Hol veszélynek gyenge hajóm, S habnak kitéve leszen:
Ha kín s bánat körülvesz, Reménységem horgony lesz.

7. Te leszl' biztos menedékem A viharzó tengeren,
Mert világod fénylik nékem Ott a parton szelíden;
Biztos kézzel vezetsz Te Engemet kikötődbe.